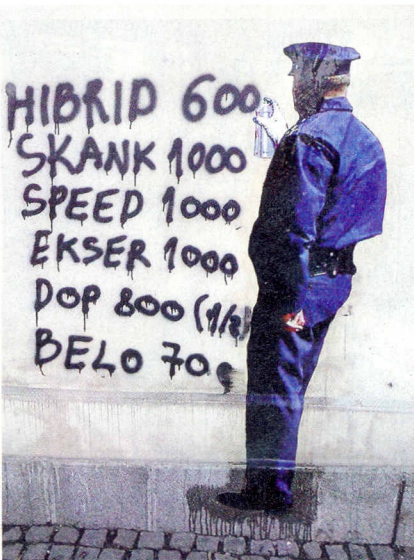

ПОЛИЦИЈА

ПРЕДРАГ ВУЈАНАЦ

Полиција без политичара

Зависност рада полиције од интереса политичких странака за Сашу Ђорђевића, истраживача из Београдског центра за безбедносну политику, коме је ужа специјалност управо реформа полиције, главни је разлог због чега полиција губи своју оперативну независност и одговорност. „Полицијска служба треба да буде одговорна изабраним институцијама, а не подређена контроли политичких представника. Улога министра унутрашњих послова је да одређује приоритете и политику рада полиције, те да обезбеди средства за њихову реализацију. Све оно што се директно тиче рада полиције одговорности су директора полиције на чији избор не треба да утичу политичари“, сматра Ђорђевић.

С тим у вези је и проблем кадрова што се огледа, како каже Ђорђевић, у непостојању јасног система запошљавања, напредовања и усавршавања у МУП-у. „Потреб-

но је развити механизме интерног и спољног оглашавања слободних радних места, те дефинисати тачне показатеље на основу којих се процењује рад полицајаца и начини контроле приликом селекције кадрова у МУП-у“. Ђорђевић посебно истиче да би „критеријуми за напредовање у полицијској служби, нарочито за високе позиције, требало да буду јавни“.

Посебан значај има делотворан и независан систем унутрашње контроле, а по речима Ђорђевића за то је неопходно законски уредити овлашћења и разграничити надлежности у раду различитих јединица које обављају задатке контроле, што подразумева измену Закона о полицији. То значи да би Сектор унутрашње контроле полиције требало да о свом раду директно извештава Народну скупштину и надлежни одбор за

унутрашње послове, коме би требало да буде и одговоран.

Ефикасност и делотворност полиције Ђорђевић види у њеној децентрализацији и раду у локалној заједници. „То подразумева веће одлучивање на локалном нивоу у вези с проблемима криминалитета који погађају локалну заједницу, док би и даље постојале сарадња и координација у истрагама тешких кривичних дела на републичком нивоу. То изискује усвајање и реализацију акционог плана за спровођење Стратегије рада полиције у локалној заједници“.

У систему специјалних јединица Ђорђевић види потребу за само једном таквом јединицом са јасним надлежностима и задацима. Надлежности три постојеће јединице (Жандармерија, ПТЈ, САЈ) се преплићу, а законски нису јасно утемељене. Жандармерија, која је и најбројнија специјална полицијска јединица, била је предмет многих афера током 2013. године, што указује на то да нема одговарајуће контроле над њом.

Једну од ургентних потреба у периоду који следи је и јачање капацитета полиције за реализацију финансијских истрага организованог криминала и високотехнолошког криминала.

„Полицијски капацитети за вођење истрага су ограничени јер умногоме зависе од капацитета БИА, нарочито приликом коришћења посебних доказних радњи (тајни надзор комуникација, тајно праћење и снимање, симулирани послови кроз постојеће фирме). Зависност од БИА постоји и због проблема цурења информација из МУП-а, због чега координацију употребе посебних доказних радњи преузима БИА“. У одговору на ова питања и предлоге може се наслутити и каквог нам министра унутрашњих послова спрема Александар Вучић. **НИИ**

- **контрола селекције кадрова и критеријума за напредовање**
- **измена Закона о полицији и независан сектор унутрашње контроле**
- **аутономија полиције у локалној заједници**
- **уместо три – једна специјална јединица**
- **смањивање зависности полиције од БИА**